

Vasutas dolgozóink jó munkával javítsák ki az áruszállítás hibáit

Pártunk Központi Vezetősége határozatának végrehajtása, a tervfeladatok, az őszi forgalom maradtalan teljesítése és a téli forgalomra való felkészülés komoly, fegyelmezett, a vasutas dolgozók részéről összetartó, szorosan együttműködő munkát követel.

Igazgatóságunk területén ennek ellenére egyes külszolgálati helyek megfelelnek azokról a kötelezettségekről, amit dolgozó népünk elvár tőlük a szállítási feladatok teljesítése során.

Az ágasegyházi állomás dolgozói november 27-én az állomásvezetővel, Kiss György elvtárral együtt elhagyták szolgálati helyüket és az állomás területén a szállító felek magukra hagyatva végezték a nyolc kocsinak a ki- és berakását. Az állomás személyezte pedig, mintegy 150 méterre levő szövetkezeti boltban vásárolt. Ezek az elvtársak úgy látszik elfelejtik azt, hogy a dolgozóinkról való gondoskodás biztosítja mindenkor a zavartalan ellátást és ilyen kifogással nem lehet az állomás összes dolgozóinak elhagyni munkahelyüket szolgálati idő alatt. Kiss György elvtárs, az állomás vezetője és az állomás minden dolgozója

tegye magáévá azokat a feladatokat, amelyek a szállítással kapcsolatosan a vasutas dolgozókra hárulnak és javítsák meg a munkafegyelmet.

Szarvas állomáson ugyancsak 27-én a tolatást végző mezőtűri honállomású mozdonyvezető és fűtője 5 órán át nem volt hajlandó a kocsiat beállítani berakás végett. Vajjon Mezőtúr állomás fűtőház dolgozói milyen véleményen vannak azokról a dolgozókról, akik így kezelik a kocsiforduló leszűkítését, akik így biztosítják szállítófeleink részére a megfelelő kocsimennyiséget?

Szeged Rendező Állomás dolgozói elkövétték azt a súlyos hibát, hogy a 28-án induló egyik tehervonatba 7 olyan műhelyből, javításból kivitt kocsi rakattak meg

téglával, amelyeknek a felülvizsgálata nem történt meg és emiatt a kocsiakat a továbbító vonatról Kiskunfélegyházán vissza kellett tartani. Ez először is hét kocsinak a kivonását jelenti a forgalomból, másodsor pedig komoly károkat okoz az áru visszatartásával, esetleges átrakásával egy másik kocsi. Ez is a fegyelmezetlen és a felületes munkának az eredménye.

Vasutas dolgozóink Igazgatóságunk területén kísérjük fokozott figyelemmel a szállítást. Előfordult, hogy egy napon 1419 kocsi rakunk be szállításra váró küldeményekkel és a területünkre érkezett küldeményekből 1307 kocsi rakunk ki. De ugyanakkor ugyanazon a napon 91 kocsi nem tudtunk biztosítani szállítófeleink részére árujuk továbbküldése végett.

Komoly hiba mutatkozik a küldeményeknek, vagyis a megakartott kocsi kirakás végett történő beállításában is.

Egy nap alatt 128 kocsi nem állítanak be megfelelő időben, igazgatóságunk területén kirakás végett a különböző állomásokon. Komoly károkat okoznak ezzel a mulasztással a dolgozóink részére érkezett szállítmányoknak, áruknak a kiadásában, de gátolják a szállítófeleink által igényelt kocsiakat a kiszolgáltatását is.

Szolgálati vezetőink, áruirányítóink, kocsiintézőink, menetirányítóink, de minden egyes vasutas dolgozó és a központi ellenőrző dolgozók kísérjük figyelemmel igazgatóságunk területén az őszi forgalmi munkákat, a téli forgalomra való felkészülést, nyújtunk segítséget a kisebb szolgálati helyeknek. Ugyanígy a gócpontokon teljesítő felsorolt szolgálati ágak a saját állomásaiknak adjanak segítséget, hogy azok a hibák és hiányosságok, amelyek még tapasztalhatók, megszűnjének, s megjavuljon a munkafegyelm.

Sziládi Sándor

Több gépet szerelünk fel az évi terv határidő előtti teljesítése érdekében

Az Újszegedi Ládagyár dolgozói határidő előtt akarják befejezni az évi tervet. Az ifjúsági brigádok jó példát mutatnak a munkában. A motorszabás brigád Kovács Péter vezetésével ma is 170—180 százalékot teljesít. Ugyancsak emelkedik Rózsa Imre brigádjának teljesítménye is — 150—160 százalékot érnek el. Ifj. Börcsök Ferenc, aki nemrég lett brigádvezető, jól megszervezte a brigádban a munkát. Már 135 százaléknál tartanak.

Az anyagtéri dolgozók közül kitűnik jó munkájával Bán József szortír-brigádja a — 174 százalékot is túlszárnyalta. A kéziszegezők sem hagyják magukat, jelenleg 150 százalék a teljesítményük.

Azonban nem lehet elmondani üzemünk minden brigádjáról, hogy jól dolgoznak. Sokat kell javítani Kalicka Mátyás lengőszabás brigádjának munkamódszerén, hogy minőségileg és mennyiségileg is az elsők közé kerüljön. Ez vonatkozik az anyagtéren dolgozó Úgyes János brigádjára is.

Megszereltem a bányamunkát

(Levél)

Szegedi fiú voltam és sok munkát próbáltam, amíg utam a Szeged Városi Tanács Munkaerő Gazdálkodási Osztályának segítségével a pécsi Szénbányához vezetett. Eddig valahogyan azt hittem, bányásznak születni kell. Hogy ez nem így van, erről meggyőződtem a toborzó bányász elvtárs Szegeden, akinek köszönhetem, hogy bányász lettem. Először féltem a bányától, azt hittem, soha nem tudom megszokni és megtanulni a bányáit. Igaz, az első napokban még tévováztam. Azóta azonban tudom, hogy érdemes bányásznak lenni, megmondom őszintén, ebben része volt az első havi elszámolásnak is. Ugyanis a toborzó munkatárs nem csu-

pán az elhelyezés és az ellátás ismertetésében nem túlzott, de a keresetben is kellemes meglepetés ért, mert az általa ígért 800 forint helyett már az első hónapban 1053,12 forint nyomult a markomat becsületes munkáért.

Még csak négy hónapja dolgozom a bányában. Az első hónap napi keresetem után a második hónapban 1642,28 forintot kerestem. Októberben pedig már 1818,84 forint volt a keresetem. Emellett még az első napon megkaptam a munkaruhát teljesen ingyen, melynek értéke — testvérek között is — 900—1000 forint. Ugyancsak ingyen kaptam 40 méter szemet és tűzfát, amelyet csak haza kellett hoznom.

Látom és érzem azt, mily megbecsült vagyok. Ez a bányáipari dolgozó. Ezért is úgy döntöttem, hogy családommal együtt elköltözzöm Pécsre. A Bányavállalat becsületes munkáért szép, egészséges lakást biztosított részemre, ha- vi 10 forintos lakbér és világitási hozzájárulás ellenében. Ezeket kívül az összes szociális juttatások például gyermeknevelési pótlék, orvosi gyógy- és családorn részére, s a biztosítva van.

Minden év szeptemberében a Bányásznap alkalmával a szorgalmas becsületes dolgozók hátszolgálatomban részesülnek. Ez is bizonyítja, hogy a mi családunk megbecsült a bányások munkáját.

SZABÓ DEZSŐ

Két könyvkiadó terve a jövő évre

Kívánságunkat a KIOSZ kultúrhelyiségében

Az Állami Könyvterjesztő Vállalat Szegeden a KIOSZ Klauzál- téri helyiségében november 28-tól december 6-ig könyvkiállítást rendez. E könyvkiállítás alkalmával december 2-án, szerdán este 7 órai kezdettel kívánságankétot tartott az Állami Könyvterjesztő Vállalat a KIOSZ kultúrhelyiségében. Az anketon Jászberényi József elvtárs, a Szépirodalmi Könyvkiadó igazgatója és Fazekas Anna elvtársnő, az Ifjúsági Könyvkiadó igazgatója ismertette az 1954-es év kiadási tervét. A KIOSZ kultúrhelyiségében összegyűltek a könyvtárosok és érdeklődők, akik kíváncsian hallgatták a két kiadó 1954-es tervét. Elsőnek Jászberényi József elvtárs, a Szépirodalmi Könyvkiadó igazgatója ismertette a kiadó munkatervét. Elmondotta, hogy

sámokban is tükröződik kormányunk új programjának egyik célkitűzése: dolgozóink kulturális szükségleteinek mind fokozottabb kielégítése.

Elmondta, hogy 1953-ban 132 művet ad, illetve adott ki a Könyvkiadó, egymillió példányban. 1954-ben már 170 művet juttat az olvasó kezébe, egymillió 600 ezer példányban. Nagy gondot fordítanak a magyar klasszikusok kiadására, amelyek iránt igen nagy az érdeklődés. A jövő évi tervben 40 ilyen munka, köztük II. Rákóczi Ferenc válogatott levelei, Balassi Bálint, Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tömörkény István, Móricz Zsigmond művei szerepelnek közel félmillió példányban.

Jókai Mór, a nagy mesemondó halálának 50. évfordulója alkalmából a kiadó megkezdi válogatott műveinek kiadását.

Az olvasók nemcsak a magyar, hanem a világirodalom klasszikusait is nagyon szeretik,

s ezért jövőre 25 ilyen művet, köztük Tolsztoj, Balzac, Moliere, Shelley munkáit adják az olvasók kezébe. Szerepel a Szépirodalmi Könyvkiadó tervében számos olyan alkotás kiadása is, amely megismerteti a magyar olvasókat a népi demokráciák klasszikus és mai irodalmával. 1954-ben jelenik meg hazánkban az első koreai regény, Ha Szer Ja legnagyobb koreai író és békeharcos műve is.

Jászberényi József elvtárs ezután arról beszélt, hogy új magyar íróink milyen munkán, regényeken dolgoznak.

— Minden magyar ember nagy érdeklődéssel várja a Sztálin-díjas Nagy Sándor elvtárs «Forradalom lánya» című könyvét — mondta.

Ezután Fazekas Anna elvtársnő, az Ifjúsági Könyvkiadó igazgatója elmondotta, hogy míg a felszabadulás előtt egy-egy gyermekkönyv 3 ezer példányban jelent meg, ma 20—25 ezres példányban jelennek meg az ifjúsági könyvek és újszólván pár nap alatt elfognak.

Ebben az évben, sőt az utolsó negyedéven háromszor annyi könyvet adnak ki, mint az 1952-es évben.

A beszámoló után Pósa Péter elvtárs, a Szegedi Tudományegyetem adjunktusa szólalt fel. Elmondta, hogy nagy szükség volt erre az anketra. Itt az olvasók elmondhatják a kiadónak, milyen könyveket szeretnének olvasni. Javasolta, hogy Juhász Gyula verseit, amelyeket nem lehet meg-

kapni, adja ki a Szépirodalmi Kiadó.

— Igaz, hogy az intézet dolgozik egy Juhász Gyula kritikai kiadásán, de ez nem a közönségnek szól.

A Szegedi Irodalomtörténeti Intézet szívesen segítene egy Juhász Gyula válogatott verseinek kiadásában

— mondta Pósa elvtárs felszólalásában. Hasonlóképpen javasolta, hogy Tóth Árpád verseit is adják ki.

Vigh Ferencné elvtársnő, az Újszegedi Kender-Lenszöví Vállalat könyvtárosa volt a következő felszólaló. Vighné elvtársnő elmondta, hogy az olvasók nagyon várják az új könyveket, egyben javasolta, hogy a jövő évben adják ki Veres Péter «Próbátétel» című művét, melyet már nem lehet kapni.

A gyár dolgozói az Odysseá-t és az Iliás-t is szeretnék olvasni — mondotta — és kérjük, hogy a jövőben még nagyobb példányszámban jelentessék meg a klasszikus írók könyveit. Fazekasné elvtársnő, a Somogyi Könyvtár dolgozója javasolta, hogy Boccaccio Dekameronját jó fordításban adják ki. A kiadó közölte, hogy ezt a művet is kiadják. Értékes javaslatokat mondott még Megyeri Nándor, az Újszegedi Kenderszövőgyár dolgozója, Bárány Jánosné, a szegedi szakértettség tanfolyam tanára és még számos résztvevő.

A felszólalások után Jászberényi József elvtárs örömmel fogadta az olvasók észrevételeit és javaslatait és megígérte, hogy az elhangzott javaslatok nagyrészt az 1954-es évi kiadási tervben megvalósítják.

„ARANYAT ÉR A MI SZÖLŐNK — TÖBBET IS TÖRÖDÜNK VELE”

ŐSZI SZÉL SÖPRI Asóthalom homokját és végigszárad a szőlőkertekben. Évtizedek óta természetesen a szőlő, amelynek tízes bora bizony híres.

Az asóthalmi Szabadságharcos tsz elnökhelyettesével: Berta Pállal állunk a szövetkezetiek egyik tanyája előtt. A szőlőről, természetéről folyik a szó, mert úgy akarják, hogy lentüljön előre a szőlőtermesztés — nagy hasznát adva a csoportnak.

— Ez itt a mi szőlőnk — mutat végig karjával az elnök egy nagy darab földön. — Na igaz, jócskán kevesebb a terület, mint tavaly, mert jó páran kiléptek csoportunkból. Ezer holdnál több szőlőnk volt, de sajnos, nem bírtunk megbirkózni vele — böki feljebb fején kucsmáját kicsit mérgesen. S szavaihoz aztán kitér: ezért, vagy azért olyan emberek álltak közéjük tavaly ősszel, akik nem voltak meggyőződve a közös élet előnyeiről s ezért is nem haladt úgy a munka, mint kellett volna. Aztán nagy baj volt, hogy válogatás nélkül vették fel a tagokat. Így keveredtek közéjük 47 kulák, akik megpróbálták megadni a Szabadságharcos sűrjét.

— De nem bírták a csoportunkat széltűzni! — állapítja meg Berta Pál. — Igaz, kevesebb földdel, kevesebb taggal, de megmaradt szövetkezetünk és kiállta a vihart. Akik közöttünk maradtak, tántoríthatatlan lelkes hívei a szövetkezésnek. Ez pedig — ad nyomtatékot karja mozdulatával is szavának — nagyon sokat számít.

JÁRUNK A SÜPPEDŐ HOMOKBAN az elnökhelyettesével, aki egyre csak a szőlőről beszél, hiszen nagy kincs; nagyon nagy kincs az számukra: aranyat ér. Most háromszáz hold a szőlőjük.

— Az az elhatározásunk — mondja a tagság határozott véleményét Berta Pál —, hogy derekasan megmunkáljuk azt a háromszáz holdat, s így aztán lesz a háromszáz szőlőtermésünk és borunk, mint az idén a sokkal nagyobb területéről. — Mosolyog, de azért nem tréfának szánja szavait: — Ha a szőlőnkünk jól ápoljuk és gondozzuk, akkor jövőre lesz mit aprítanunk a tejbe.

Igy, ilyen szép szavakkal önti formába azt, hogy mennyire bíznak a jövőben, s tudják, rajtuk múlik, hogyan használják ki kincsesbányájukat: szőlőüket.

— Az a tervünk — szólal meg újra Berta Pál —, hogy a legyőzött szőlőket felerősítjük. A szándékunk és végre is hajtuk, hogy most harminc holdat megrágyozunk. A szőlőkertekben azokat a részeket újra telepítjük, „befoltosozzuk”, ahol kiveszték a tőkét. Hadá legyen szép és dúsan fizető a kertünk. Mert, mint a földet, a

szőlőt sem lehet becsapni és csak akkor terem, ha törődünk vele.

ELMEGYÜNK a borpincéjükhöz is, ahol scrény kezek még fejtik a bort. Alacsony, zömök ember: Szekeres István jön oda és ő is azzal kezd: milyen nagy érték a szőlő. Régi szőlőtermelő ő is, mint annyi sokan mások itt. Az elnökhelyettes tréfálkozza azt mondja róla: „Tán a szőlőben született”. Szekeres Istvánnak esze ágában sem volt kilépni, mert tudta, hogy a bajok után jó lesz a sora. Most a pincészetben dolgozik és ő volt az egyik, aki a Csongrád-Békésmegyei Borforgalmi Vállalat szegedi kirendeltsége képviselőinek megmutatta, milyen is az a bor, amit majd átadnak. Szekeres 13 maligánosra mondta a bort, de aztán, amikor a műszerekkel megmérték, kiderült: 14,2 maligános. Hida: erős, tüzes az ottani bor.

Mondja Szekeres István is, jó dolog, hogy a szőlős is egyszerűesnek számít majd ezután a beadásnál, nem ötszörösnek, mint ezidáig. Igaz, ne feledjük, a csoport tagjainak sok ezer forint hasznát jelentett még az is, hogy felemelték a szerződéses bor árát. A nedűből — tréfásan így hívják erre a bort — szabaddiár áron is adnak át a Borforgalmi Vállalatnak.

LENT A BORPINCÉBEN Herédi András csoporttag csendesen szólva arról is beszél, hogy abból a borból, amit a munkaegységekre kapnak a tagok, a szabadpiacon is értékesí-

nek. Derül, vidul az arca, amikor kacsintva hozzáfűzi még: „Az asóthalmi bornak van ám kelteje, ismerik”.

Brinza József: lopóval a hóna alatt jár a hordók között és veszi a mintát belőlük: milyen erősek, milyen a színük, az ízük.

Berta Pál, az elnökhelyettes is megízleli a bort, s ő is megelégedett vele. Azt mondja aztán, hogy jövőre is adnak majd el bort a Borforgalmi Vállalatnak. Persze a tagságnak is lesz majd bora a munkaegységek után. Olyan bor, amiből ök maguk is isznak, de el is adnak.

A termelőszövetkezeti csoportban akadnak többben olyan tagok, akik szőlőtermesztéssel kapcsolatos tanfolyamokat végeztek. Szekeres István, Apró József is járt tanfolyamra és az ott szerzett tudást sokallta inkább, mint eddig gyümölcsöszletni akarják. Az a véleménye a tagságnak: „Ezútan másképp csináljuk, s nem lesz annyi hiba, mint eddig!”

ONNAN, A PINCE ELŐL jól szétlátni a vidéken. Szép gazdaság a Szabadságharcos tsz-é, büszké lehetnek rá a tagok. S ismét Berta Pál mondja: „Övjük, védjük ezt a községet, mert a boldogulásunka jelenti”. Lassan esteledik. A tanyához egyre több csoporttag tér be a szőlőjű, homokos úton. Tervegetnek, előre néznek.

Szép jövőjük már érik a mában.

(morvay)

A mélyszántás is alapja a bő termésnek

A szegedi határ termelőszövetkezeti csoportjai és egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztjai együtt a mélyszántási tervet a legutóbbi értékelés szerint 73 százalékkal teljesítették. A legjobban halad a munka a termelőcsoportok közül a Táncsicsban, a Haladásban és az Új Életben. De gyorsítják a mélyszántás ütemét a többi csoportokban is.

Németh István, a mihályteleki részen lakó egyénileg dolgozó paraszt is elvégezte már a földjén a mélyszántást, mert az éveken át szerzett tapasztalatok bizonyítják: milyen nagyfontosságú ez a munka. Németh István is úgy tartja: a mélyszántás is alapja a bő termésnek és aratáskor mázsákban jelentkezik. Németh István most igaerejével azoknál a dolgozó parasztársainál szánt, akiknek nincs fogatuk.

A gépállomási traktorok nemcsak a termelőszövetkezetekben

végzik a mélyszántást, hanem az egyénileg dolgozó parasztok földjein is. A szegedi határban: a nagyfeketei, óthalmi és a serkéli részen is szántanak a traktorok, — a dolgozó parasztok nagy meglepődésére.

Decemberben szőlő- és gyümölcstermesztési tanfolyamok kezdődnek

A szegedi városi tanács rendezésében szőlő- és gyümölcstermesztési tanfolyamok kezdődnek. A termelőszövetkezeti csoportok tagjai és az egyénileg dolgozó parasztok a tanfolyamok keretében megismerkednek majd miadazzal a tudományos ismeretekkel, amelyek elősegítik a jobb és gazdaságosabb szőlő- és gyümölcstermesztést.

A tanfolyamok háromhónaposak lesznek és Újszegeden, továbbá Baktón rendezik meg.